

Son Kuş

– HayrettinYazcı · 09 Mayıs 2011

Uzak iklimlerin daveti
Bir veda kıyameti

Hazırlanıyor göçmen kuşlar
Kınalı gagaları son suda
Ben yakalanırken uykuda

Etmeyin
Ben bütün vedalara doydum
Saklanmak istedim olmadı
Bu yüzden zamansız uyudum

Goncasında kırılan gül
Hep veda demekti benim için eylül
İçimden kaç ateşli nehir geçer
Kaç boşluk var rüzgar yolu
Ve kaç kara delik

Bilirim eylülün benzi neden sarı
Hani bazen insanın kesilir damarı
Hani kalbi düşer ya gidenin ardına
Dönmeyecek birine el sallarsın ya
Bakamazsın ya ardısıra
Tüh dersin ya bütün yollara
Düşer ya içine bir sızı
Anlarsın o zaman gül neden kırmızı

Bahçem de bile yalnız sarısı açar gülün
Her ayrılık rengine bürünürken ölümün

Eylülün ayrılıktır bir adı
Gökler hep kuş kanadı

Saklanırım kuytulara
Artık bir daha bakmam sulara

Havalanırken usulca son kuş
Aşacağıım bu son yokuş